

Een baby met 15 hoofden

Nederland is bevallen. Eind vorige maand kwam het derde kabinet-Rutte ter wereld, na een extreem lange draagtijd van bijna acht maanden. Van wie het kind eigenlijk is, blijft diffuus: is het een nabrander van het klavertjevier? Is het een tussentijds verwekt christenliberaaltje? Of waren de recentste partners in een vruchtdragende winningmood?

De gildebroeders van de wereldpers stroomden in elk geval toe in Den Haag. Er was tenslotte, zonder flousjes, sprake van een unicum: de baby werd geboren met maar liefst vijftien hoofden. En allemaal stonden ze op 25 oktober met hun gloeiend inkarnate wangetjes op het bordes, met de koning.

Go-getter Mark Rutte glom van trots, toen hij als een ware hadjememaar zijn roedel padvinders en gogogirls presenteerde. De bokken keurig in gegaufreerde pantalons, een hoge zijden op de schedel, gereed voor de ratrace van vier jaren. De ooien in deux-piècesjes van fäh, trappelend van ongeduld voor de even lange ladies' run. Alle plooiën leken keurig gladgestreken ...

Toch deden zich de afgelopen maanden veel rimpelingen voor. Excitantia moesten het gesprek soms vlot trekken, want de traditionele goenagoena werkten niet meer. De onderhandelaars stoven ooit als sikaherten uiteen, alle kanten op. De informateur noemde het zelfs voor-de-gek-houderij.

Hoe dan ook, het opstellen van het concieze regeerakkoord veroorzaakte sinds maart veel dyugudyugu, waarbij de concomitante politici in Den Haag zich als bedorvendansen gedroegen en zich als guereza's door de Binnenhofjungle slingerden.

De onderhandelingen waren overigens niet zodanig hard, dat de aed op de SEH aangesproken moest worden. Integendeel, soms moest er een spelletje tchoukbal gespeeld worden. Daarna vergrepen de heren zich als ware jean potages gretig aan heerlijke plakjes plokworst, die ze, ter smaakverheffing onderdompelden in een kylix met dukkah. En toch achtten ze zich geen akanswari's.

Een gesponsord radlertje is niet door het smeuijge regeerakkoord heen geprakt. Dat voel je. Daarvoor is de tekst te licht van textuur. Het document lijkt eerder thixotroop van karakter. De allesverterende oorzaak werd hierboven al genoemd: het snoepen van de psychedelica, zoals ayahuasca. Ook een bedwelmend auditief genotmiddel, bijvoorbeeld een blu-ray-dvd, valt niet uit te sluiten. De pretzels bleven in elk geval onaangeroerd.

Wel is, volgens de harteloze geruchtenmachine, in Den Haag op enig moment een trùk'i pan voorgereden, een Curaçaose snackbar op wielen. Het voertuig leek niet bepaald op de gouden koets. Integendeel, het was een krakkemikkig exemplaar, door een handige

yu di Kòrsou met een koubeitel in elkaar getimmerd en door ducttape bijeengehouden. Een en al rijdende ellende dus.

Vreemd genoeg draaide de uitbater van het hapjeswrak veelal licht klassieke muziek, niet geplaagd door de welhaast macererende geuren die uit zijn mobilhome opstegen. De aanstaande ministers en staatssecretarissen bestelden aan zijn kar middels een vraag-en-antwoordspel graag een bordje seitan, een schaaltje waldorfsalade of een kopje wiernermelange. Sommigen sloten af met een krossoksigaret, samen met een conculega. Die danse macabre op het Binnenhof kon eigenlijk niet meer fout gaan!

Een kleine anekdote tussendoor: de exploitant van de Antilliaanse foodtruck beloofde in een twaiku dat hij zou zorg dragen voor twee noordzeeharingen met rijnwijn. Hij maakte met behulp van een wiegetouw een soort tokkelbaan, waarlangs hij de lekkernijen vanuit zijn snackcar naar de klant op straat liet zakken. Het roept reminiscenties op aan het manna uit de Bijbel. Ook dat kwam van boven.

Niet veel later klonk daarna het 'mamma mia' uit de onderhandelingskamer en kringelde vanachter de dieffenbachia's witte rook omhoog. Er was een regeerakkoord, ook al spraken de vakbonden direct al van een mattheuseffect: de rijken rijker, de armen armer. Maar goed, je kunt niet alles meehebben.

We keren terug naar de onderhandelaars en hun open-minded akkoord, tot stand gekomen onder aegide van Mark Rutte.

De hoofdrolspelers in de onderhandelingen repten op de cover van hun pièce de résistance schaamteloos van 'vertrouwen in de toekomst'. Jan Modaal daarentegen beziet het regeerakkoord veelmeer als eenvoudig knip-en-plakwerk, dat met een krachtig 'allee' van de informateur met G-kracht tot stand is gekomen, nadat deze de gevoelige g-snaar had geraakt. In elk geval was er geen militair-Israëliische krachtterm als krav maga voor nodig.

In de bed and breakfast (B&B) waar de heren in de voorbije weken overnachtten, werd overigens het schmallenbergvirus nooit aangetroffen. Ook waren er geen aanwijzingen dat men ter verhoging van de feestvreugde met elkaar van Wippenstein ging. Wel werd dikwijls een piaffe gedanst. En ook werden de doggybags geregeld enthousiast gevuld.

We mogen dus summa summarum concluderen, dat formeren een gribuszaakje is, maar dat de brezjnevdctrine buiten de deur bleef, dat de dumbbells in figuurlijke zin krachtig hooggehouden werden en dat men daarmee uiteindelijk veel propz geogst heeft.

En toch, het volk zal nooit tevreden zijn over zijn politici. De pasgeboren ministers zullen nooit faiencetegeltjes mogen vullen met originele bon mots. Reeds aan het doopvont stopt de sympathie. Een qaly daargelaten, zal over vier jaar de faex populi verweesd in het regeerakkoord turen en dan tot de slotsom komen, dat het kabinet eruitziet als een hollebolle gijs en het klootjesvolk als een iele poppelijls ...